

Bói Mộng

Games TAMCUC - Oil On Canvas - Nguyễn Đại Giang

Thơ Trầm Phục Khắc

Mục Lục

ĂN ĐẤT	3
BI BÔ	4
BÓI MỘNG	5
CÂY SỐ MƯỜI BẢY	6
CÔNG BÀ XÉP	7
CUÔNG NỞ	8
DÂM BỤT	9
ĐẢO HIỆN	10
ĐẤT THẤP	11
DI TRÚ	12
ĐÔI MƯƠI	13
ĐỘNG LAN DẦU	14
GÁI ĐẤT	15
GIẢI	16
HÈ MUỘN	17
HOA BÍ	18
LÊN HÒN	19
LÍNH MÀ EM	20
LÚA HÒN NHIÊN	21
MỘ CUÔNG	22

MÚA	23
NHỆN	24
NHỚ HÀN	25
NHỚ KHẾ	26
NHÓC	27
NHƯ MA	28
PHAN THIẾT	29
QUẠ	30
QUÁN MAI THẢO	31
RỪNG	32
TÀU SƯƠNG	33
THÙ	34
TÚI MÊ	35
VẾT	36
VƯỜN ÂM	37

ĂN ĐẤT

hàng sao đứng ngó đêm
tàn

hú lên mùa gió, buồn
căng vật ngã
thương
gia
chuyến hàng thua, lỗ

anh
chỉ còn anh
xóc lên vai mảnh ván lạt
sương, đèn, sông, bến
gỗ
bát ngát hỏi đường qua

BI BÔ

ân mãi vào hơi mẹ hện ngày mai ban sớm sẽ tươi tốt
mẹ cười ai
vườn trái xưa nặng trĩu trái mới

đạp cái cổng
ngã quíu vào nơi đồng mặt trời

thọ
giảng lời heo,
chó
lóc nhóc

kinh nhà trai
động rãi
yếm
gương
đau

BÓI MỘNG

Lắm bầm một mình

vẫn còn

thương (dắm dớ)

Rút trí nhớ ra khỏi bầu áo (lắm cảm nữa)

Thả lên trời

chim

bói

mộng

tàu đi (Long Beach, any beach)

CÂY SỐ MƯỜI BẢY

Không có kỉ niệm nào thuộc về hện hò

Sa xuống chuồng trâu, ngó lên bóng trắng

Màng nhĩ nghe rõ thông điệp về một kỷ nguyên đắm say, không cần đợi chờ

Kể từ khi chó tru, chỉ cần chiếc diêm quẹt để tìm ra cách đốt

CÔNG BÀ XÉP

Công thoát trắng nẻo đường thơ dẫy phố

Khẽ nghiêng cánh bay mưa đã xa vỡ

Chén thuốc đắng mặt bàn đêm tiếng thở

Còn tuổi thơ xếp bóng ngòi kho

CUÔNG NỞ

Cỏ úa hoa mùa diên đại nở
Hắt hiu sương mục rỗ chân trời
Lời cáo biệt trần gian trói mở
Cửa đời tung sập cánh chim rơi

Chuyến xe lăn đờ rặng cây thừa
Lời tự tình như một lưỡi cưa
Năm đây nghe đất trời dang dở
Quý một bàn tay quý gió mưa

Mục rã xanh tươi mục rã về
Mạch nguồn tan vỡ mãi mê quê
Hoa cuông nở cánh hoa cuông nở
Lòng gã vô tâm lại ước thề

DÂM BỤT

Tất cả hoa dâm khẽ cúí đầu

Bụt vào đây

Chẳng mấy khi

Nhau

Em dâng chén mật từ hai kiếp

Để máu còn tuôn chẳng muốn lau

ĐẢO HIỆN

Lúa lên đồng

Lúa lên đồng

Trăng rơi kín bãi

Xương trông một sân

Bón nhau đọt lá chẳng ngừng

Lũ sâu bói mộng, cây bưng trở hoa

Nguyễn ơi nhân loại khóc oà

Chúng ta hãy hát bài ca cuối cùng

Còn đây lá nỡn chưa từng

Bốn phương đảo hiện, một rừng chim bay

ĐẤT THẤP

Những bóng giam cầm bóng

Đêm mỏng đuối, khô chặt

Bữa rượu, khát, nhiều năm

Người nằm

Sông núi hát

Em đội vòng gai, trán

Miền chôn giấu ban mai

Đất thô thiên vỡ nhạc

Mờ sương ruộng rẫy, ai

DI TRÚ

Xếp đặt mọi việc ở nơi thấp

Biển

Ngâm như một vết đau xâm

Chuyến xe đồ ngang

Trời

Cao

Đất

Thẳm

Nàng thở từng giây hạt máu con

ĐÔI MƯƠI

Hoa vàng chỉ một hoa vàng

Mây cuông nô gió ngang tàng đến đâu

Đời buồn lên những toa nâu

Nhớ em chết bỏ bên cầu lại đi

ĐỘNG LAN DÂU

Ghé hang động một mùa mưa chấm dứt

Có bùn đen

Còn

Lan trắng

Dâu nâu

Đã đọng xuống ruột già lên mái tóc

Nước ham thềm loang đỏ suốt hoang thâu

GÁI ĐẤT

nhón gót ngó cảnh bông

thờ

đầy hương đất

vắt hồn lên quây quả đi rông

quảng

vào đêm , xác

lửng lơ đẫm mộng

mé

rùng oi, còn

lộn

tóc hay lông

GIẢI

Trao giải thưởng này cho các em

Sợ các em không nhận

Trao giải thưởng này cho các em

Sợ các em phần nộ

Trao giải thưởng này cho các em

Các em không lớn nôi

Trao giải thưởng này cho các em

Các em đã mù cảm điếc hủi

Tôi xin trao giải này cho bọn lớn tuổi

HÈ MUỘN

Ra đi như cơn giông
Trên bàn tay chớp giạt
Ôm trời đất vào trong
Cởi hồn cho gió lộng

HOA BÍ

Treo ngấm hạnh của vú cô độc
Dâng mùa xuân rẻ rúng trinh bạch
Ngày qua những nẻo đường qua miết
Da diết bờ dâu

Mộng

Thất

Tiết

Khi gió thổi mùa hoa bí mật
Nhớ nhau giữa rừng cây nín lặng
Đừng chít khăn hồng cho ánh sáng
Hãy để eo phoi

Rón

Búp

Hát

Trở lại bên bờ phơ phát ruộm
Mầu chiều thôn ỏ nhớ vang vang
Rưng rưng hện bóng đời xa buốt
Lửa sẽ chờ hương

Chậm

Rãi

Lan

LÊN HỒN

Đêm vô tâm tiếng rửa thâm

Thơ ngây xuống ngực, ôm chầm lớn khôn

Tuổi bình minh, tóc hoàng hôn

Hé môi ối mộng lên hồn vú ai

LÍNH MÀ EM

Nằm nghe gió mấy đêm nay

Gã về còn đủ mặt mày hay không

Một tay cầm chặt nhành bông

Tay kia cuốc bẫm lên đồng việt nam

LÚA HỒN NHIÊN

Hãy sống như hoa hưởng mặt trời
Thiền như hạt cải hứng sương rơi
Ai đi dưới lượng bình minh khác
Có nhớ hoàng hôn một quãng đời

Ta khóc hồn nhiên buổi mất nhau
Chiều ra thăm lúa, lúa xanh mầu
Em qua chẳng kịp nhìn trăng lặn
Hạt thóc anh chìm xuống đã lâu

Hương lúa lên rồi, hương lúa ơi
Trăng sáng đêm nay, sáng tuyệt vời
Mà sao nàng khóc, sao nàng khóc
Đây mùa vui của lúa vui rơi

MỘ CUÔNG

Lặng lẽ nàng lên ga cố nhân

Mắt đỏ màu hoa đau rượu đá

Lầm chẫm chiều con nhỏ ghé chân

Cửa mộ cuông thu trăm trận lá

MÙA

Kèn trông đến trưa cò cửa đến sáng

Xôi oản quyết liệt

Trùng mắt

Nhắc bọn trẻ nhớ đừng quên mùa

NHỆN

Xa mãi rồi cũng về

Cho đến khi gặp nhện

Giăng

Tơ

Một sợi thôi, bỏ phút

Trăm năm

Ừ,

Trăm

Năm

NHỚ HÀN

Trăng

Mặt

Cạn

Son

Mộng

Nhật

Mở ra tám biểu đồ thơ ầu,

Nắng

Vàng

NHỚ KHẾ

Chôn gió

Lắng

Đắm

Xoáy

Lốc

Ngoái

Căng hết phần da lên kiên gan

Không về châu thổ khóc con rớt

Néo xa

Hè

Bặt

Gã cưu mang

NHÓC

biển đen

ngoài sức thờ

đêm đau

ngoài sức khóc cho nhạt

một vì sao

ngoài sức kêu cứu

ai hay

một nghìn chai thất lạc

một nhóc

một nhóc tí xưa của chúng ta

NHU MA

rót trở lại vòng nôï chuyến xe của hai đũa

quà

gói bao la dưới bờ vai thuôn

thả

hết cuộc hò ðồ chiêm ngưỡng nhé

những giúm rau thơm gói từng viên thịt ðỏ

ngó

về nhân thể như ma

.

ðã ánh gò hoang ðã óng mùa rêu mái phố

có ðiều gì hoa bí nói cho mưa

viết lại tờ thư gửi hũ mật

ngai ngái ruồi xưa gửi kiến xưa

.

nhóm lửa cơm buổi chiều củi có bấy nhiêu cũng ðủ

con nhỏ tau ðâu xoong nước ấm

lách cách

như quỷ ðòi xương còn chất

ngàn tay

lên xuống ra cừa bên

cảng lần ði rói máu con ta

PHAN THIẾT

Biển im lặng bọn mình không nhớ nổi

Gió chiều cong và

Râu tóc

Phi

Lao

Gã gập xuống quê nhà xin xá tội

Muôn bàn tay nhỏ níu đê mê nhau

QUẠ

Cây nhãn tong teo, bóng quạ gầy
Và thâm yêu những khoé môi say
Uống đi, những vết thương bằng mật
Để ánh chiều buông
Ngọt
Cánh
Bay

QUÁN MAI THẢO

dạt về đây mà ru

xuân đã cuối

lá reo

vói tay khai vị buổi chiều

những con bé lôi thôi

khung cửa tối

dạt dào xóc xệch mê mải

hôn kín mưa rồi

lất phất

ùng vàng đêm

tôi chẳng chờ ai cô hãy tới

RỪNG

Vôn em không chắc được

Có còn đủ chỗ để thiêu đốt

Phoi

Hong

Trái mụ mẫm con nít ham mên

Suối tắt tiếng

Khe

Hoãng

TÀU SƯƠNG

Tôi nhớ nhất khuôn mặt dấm dãi

Màu toa nâu

Máu đỏ

Thét

Ghi

Nàng bóc bánh mời trăng sao lẫn lộn

Chuyến tàu sương sớm sớm tôi đi

THÙ

Có gì đâu một mối thù

Ban mai mới ở, thiên thu đã chờ

Âm vang cánh cửa thiên đồ

Mênh mang một cánh hải hồ chao đi

Biển xanh tuổi ấy hài nhi

Bài ca ngư phủ, tiếng chùy càn khôn

TÚI MÊ

Anh bỏ đi

đồng xạm

ấm uất com than

lúa xấp - miều kinh dị

Đón chào anh vụng cát tê mây

nguồn ánh bạc mái đời êm ả

Đón chào anh kinh ngạc ngược ngó

chùm trong suốt hoan mọc

túi mê khăn

tóc

rẽ

ghìm

trao

VẾT

Không sương không

Cửa sổ không

Trăng

Đông loạt mùa hoa vô cảm lay

Qùy hôn lặng lẽ đêm không ảnh

Gặp vết nhau trong biệt tích này

VƯỜN ÂM

Đêm canh thức chỉ còn ma quỷ

Ê a bài hát buổi yêu đầu

Yêu phát chết

Cây

Vườn

Âm

Phủ

Núm vàng nay đã trở hoa nâu